

ת"פ 27720/12/14 - מדינת ישראל נגד יצחק דנינו

בית משפט השלום בטבריה

12 יולי 2015

ת"פ 27720-12-14 מדינת ישראל נ' דנינו(עציר)

בפני המאשימה
נגד הנאשם
כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא
מדינת ישראל
יצחק דנינו (עציר)

החלטה

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של **ייצור, הכנה והפקת סם**, עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"); **החזקת כלים לשימוש בסם**, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים; **החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים.
2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, אשר במסגרתו סיכמו לטעון טיעון פתוח, בכל הקשור לסכום כסף שנתפס על ידי המשטרה, הוסכם כי החלטה באשר לכסף הנ"ל תינתן בשלב מאוחר כחלק מגזר הדין. אשר על כן, החלטה זו מהווה חלק מגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם.
3. הנאשם הוכרז כ"**סוחר סמים**" בהתאם להסכמת הצדדים בהסדר הטיעון. ברכב ששימש את הנאשם נתפס סכום כסף גדול, סכום מסוים נמסר לחברתו של הנאשם, בשלב החקירה, לצורך מימון הוצאות מחייתה. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי סכום של 5,000 ₪, יקוזז כנגד הקנס שהוטל. בסופו של יום, יתרת הכסף התפוס עומדת על סך של 21,000 ש"ח, על בית המשפט להחליט מה יעלה בגורל סכום זה.

טענות מטעם הצדדים:

4. ב"כ המאשימה הגיש לעיון בית המשפט דוחות פעולה, באשר לתפיסת הכסף. ב"כ המאשימה טען, כי יש להורות על חילוט היתרה בסך 21,000 ₪ שהושגה בעסקאות סמים, בהתאם לסעיף 36א(ב) לפקודה.
5. ב"כ המאשימה טען עוד, כי החזקה שקבועה בסעיף 31(6) לפקודה קובעת, כי הנטל על הנאשם

להוכיח אחד משניים, או שהכסף הושג באופן חוקי או שהושג יותר מ-8 שנים קודם לכתב האישום. לחילופין, בהתאם להוראות סעיף 36א(א) טען כי הכסף הזה נועד לאפשר ביצוע עבירות סמים נוספות, ולכן הוא בר חילוט.

6. ב"כ המאשימה טען, כי הגרסה שמסר הנאשם לפיה הוא חסך את הכסף אינה סבירה בהתאם לגובה המשכורת שהוא קיבל. כמו כן, בהתאם להודעתו במשטרה, הכסף נועד לרכישת הרכב שבו נסע הנאשם. כאשר למעשה רכב זה שימש את הנאשם בהובלת השקיות והמדבקות, דהיינו, שימש בביצוע העבירות.

7. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם שכר דירה כשבוע ימים לפני שנעצר, ולפני כן גר בבית הוריו מבלי שהיה לו הוצאות. לטענתו, אין אינדיקציה לכך שהנאשם הרוויח כסף מעסקי הסמים, ועל כן אין תחולה לסעיף 36ב אשר דורש הוכחה כי הרכוש הושג תוך ביצוע עסקת סמים.

8. ב"כ הנאשם, טען עוד, כי סעיף 36א(א) לא חל מאחר והנאשם לא ביצע עסקה כלשהי. לטענתו לפי סעיף 36א(ב) סיפא, יש להוכיח כי הכסף הושג תוך ביצוע עבירות סמים. לטענתו לא הוכח, כי הרכוש הושג בעסקה של עבירת סמים.

דין:

9. אין חולק, כי ברשות הנאשם נתפס סכום כסף אותו מבקשת המאשימה לחלט. משהוכרז הנאשם כסוחר סמים, חל סעיף 36א(ב) לפקודה.

10. סעיף 36א(ב) לפקודה קובע כי:

"בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט".

11. ההוראה הנ"ל של סעיף 36א(ב) לפקודה משלימה את ההוראה המצויה בסעיף 36א(א). (ראה, ע"פ 170/07 מטיס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 19.11.2007). הסעיף קובע לאמור:

"(א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

- (1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;
(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך".

12. התשובה לשאלה אם הרכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים מצויה בחזקה שבסעיף 31(6)(א) לפקודה, לפיו:

"(6) קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -

- (א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, יראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:
(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;
(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;
(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון יראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א)".

13. השאלה שעומדת לדין בפנינו היא האם הנאשם הוכיח כי "האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים". בע"פ 170/07 מטיס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 19.11.2007) נקבע כדלקמן:

" סעיף 36 יצר, כאמור, חזקה שמעבירה את הנטל הטקטי אל כתפו של עבריין, בפניו פתוחה הדרך להוכיח כי האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים או כי הרכוש הגיע לידי שמונה שנים מיום שהוגש כתב האישום או כי מדובר ברכוש של אדם אחר שאיננו נזכר בפסקה א."

14. ב"כ הנאשם טען כי לא הוכח כי הכסף הושג תוך כדי ביצוע עסקת הסמים. לא אחת נקבע, סכום הכסף שנמצא ברשותו של הנאשם שהוכרז כ"סוחר סמים" הוא רכוש שהושג בזיקה לעבירה או לעבירות של עסקת סמים, כאשר אין צורך להוכיח כי מדובר באותה עסקה המיוחסת לו בכתב האישום (ראה, י' קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורה מעודכנת תשנ"ז - 1997, בעמ' 316).

15. לענייננו, מדובר בסכום כסף שנמצא ברכב שבו נהג הנאשם עת נעצר. הנאשם טען שהכסף הושג בדרך כשרה עת עבד למחייתו כשליח. הנאשם הגיש לעיון בית המשפט תלושי שכר מהן עולה כי

משכורתו החודשית הסתכמה ב- 5,000 ₪ וטען כי את הכסף חסך וייעד לקניית רכב (הודעתו במשטרה מיום נ/1 23.11.14 , עמ' 3 ש' 44-45).

16. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, לא מצאתי כי הנאשם עמד בנטל ההוכחה הדרוש בסעיף 31(6) הנ"ל. הנאשם הודה בביצוע עבירות מובהקות של יצור, הכנה או הפקדה של סם, עבירות מהן הפיק או אמור היה להפיק רווח כספי, במישרין או בעקיפין. מצאתי לדחות את גרסתו של הנאשם כי הכסף התקבל מעבודות הכשרה. הנאשם עצמו מסר בחקירתו כי שילם מכיסו את ההוצאות שהיו כרוכות בהכנת הסם, דהיינו, קניית השקיות והמדבקות וכו'. לגרסת הנאשם הוא היה אמור לקבל החזר של כספים שהוציא מכיסו. מכאן אני למד כי הכסף שהיה ברשות שימש לביצוע העבירות, או אף ניתן לו כתשלום.

17. הנאשם אמר בסמוך למועד מעצרו, כי הכסף נועד לרכישת מכונית "הפיקנטו" אשר בה נהג בסמוך לעת מעצרו (ת/2 בסוף דו"ח הפעולה). דהיינו, לשיטתו של הנאשם הכסף או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה, באופן שנועד לממן את רכישת הרכב שכבר נמסר לשימוש, ע"י סוחר רכב (נ/1 ש' 43-45). הרכב שימש לביצוע העבירה ומטעמים שאינם לעניינו כעת, לא חולט.

18. הנאשם נחקר באופן מפורש באשר למקורות המימון שלו (ת/3) הנאשם שתק בחקירתו. מכאן שהגרסה אותה העלה באשר למקורות המימון, היא גרסה כבושה בחלקה הארי. כאמור נטל ההוכחה הוא על הנאשם, אשר לא הצליח להוכיח כי אכן הכסף שנתפס מקורו מעבודה כשרה ולא נועד לשמש ביצור והכנת הסמים.

19. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי הנאשם לא הרים את הנטל המוטל עליו להוכחה שהאמצעים להשגת הכסף היו חוקיים. נטל זה רובץ לפתחו, כמי שהוכרז כסוחר סמים. יתרה מכך, הכסף שניתפס שימש או עתיד היה לשמש בייצור והכנת הסמים ואף מטעם זה יש לחלטו.

סוף דבר:

20. אני מורה על חילוט יתרת הכסף שנתפס, לאחר שיקוזז סך של 5,000 ₪ בגין הקנס שהוטל על הנאשם.

21. הכסף שחולט יועבר לקרן למלחמה בסמים, שהוקמה מכוח סעיף 36ח(א) לפקודת הסמים המסוכנים

[נוסח חדש], תשל"ג- 1973.

מזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים בדאר רשום.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשע"ה, 12 יולי 2015, בהעדר הצדדים.